

DOMINICA III.

audiūt, neq; si quis ex mortuis resurrexerit credent. Ideo em in Christū, qui ex mortuis resurrexit, nō credūt, qd MoySEN & pphētarū dicta spiritualiter nō intelligūt. Vñ saluator ait in euāgelio: Si crederet; Moysū, crederetis forsitan & mihi, De me em ille scripsit.

DOMINICA III.

post Pentecosten. I. Ioh. III.

Nolite mirari, si odit uos mūdus. Et re-

Mundum, dilectores mūdi dicit. Nec mirandum quia qui amāt mundū, fratrem à mundi amore separatum & caelestibus tm desiderijs intentum, amare non possint. Abominatio est enim pēbōri religio, ut scriptura testatur. **Nos scimus quia translatis sumus de morte ad vitā,** qm̄ diligimus frātres. Nemo se de uirtutibus falso extollat, nemo sua uirium paupertatē ultra modum metuat. Apertū dat indicium, [qm̄ diligimus frātres.] quia quicūq; fraterna dilectionē plenus est, ad salutem electorū pertinet, quia portionē habere in terra uiuentū meruit. **Qui non diligit manet in morte.** Mortē dicit animæ. Animæ quæ peccauit, ipsa moriet. Vita quippe carnis, atūma: uita animg, deus est. Mors corporis, amittere animam: mors animæ, amittere deum. Vnde cōstat, quod in anima mortui omnes in hanc lucem nascimur, trahentes ex Adam originale pētm, sed Christi gratia fidelibus regenerando agitur, ut in anima uiuere possint. Verum baptismatis & fidei mysterium illis solū prodest, illos de morte trahit ad uitā, qui syncera mēte diligūt frātres. Atq; ideo notandū, quod nō ait, qui non dili-

POST PENTECOSTEN. 269

git, uetus est in morte, quasi de pena perpetua loqueretur, quæ restat pectoribus in futuro. Sed q̄ non diligit, inquit, manet in morte, de qua etiā in hac uita, si fratres perfecte amaret, exurgere posset. Hinc etem dicit in Apocalypsi: Beatus & sanctus, qui habet spem in resurrectiōe prima, in his scđa mors nō habet p̄tatem. [Omnis qui odit frēm suū, homicida est.] Si contēnebat quisq; odium fraternū, nunquid & homicidiū in corde suo contēpturus est? non moet manus ad occidētū hoīem, & homicida iam tenetur à deo, uinit ille, & iste iā intersector iudicatur. Et scitis q̄ omnis homicida non habet vitā in se manentem. Nam ubi retributionis tēpus aduenerit, cū Cain qui ex maligno erat, dānabitur etiā qui hoc homicidiū genere teneat, ut discordet & dissideat, & pacem cum fratribus non habeat. Notandum enim quod non ait absolute, [homicida non habet uitam in se manentem:] sed omnis, inquit, homicida, scilicet nō solum ille qui ferro, uerum & ille q̄ odio fratrem inseguitur. In hoc cognouimus charitatem dei, qm̄ ille pro nobis animam suā posuit. Qualis perfecta charitas esse debeat in nobis, dominicæ passionis exemplo didicimus. Maiorem nam q̄ hac dilectionem nemo habet, quam ut animā suā quis ponat pro amicis suis. Vnde & Paulus ait. Commēdat aut̄ deus suam charitatem in nobis, qm̄ cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus ē. Hac beatus Petrus habere monebatur, quum dñs dicēt, Petre amas me? pasce oves meas. Johā. xl. respondit se amare statimq; audiuit: Cum aut̄ senue sis, extendes manus tuas, & aliis te cinget, & ducet quod tu nō sis. Hoc aut̄ dixit (ait euāgeliū) signi-

sicans qua morte clarificaturus esset deum. Cum enim amorem cōfidenti suas cōmendaret oues, eum in testimonium perfecti amoris animā pro eisdem oīibus ponere docebat. **¶ nos debemus pro fratribus animas ponere.** Sed dicit aliquis forte, Et quō possum habere istam charitatem? Noli cito desperare de te, forte nata est, sed nondum perfecta est, nutri eam, ne ossocetur. Et unde noui, inquit, natam in me esse charitatem, quam nutram? Audi sequentia: **Qui habuerit substancialiū huius mundi, et videat fratrem suū necessitatē habere, et clauserit uiscera sua ab eo, quō charitas dei manet i eo.** Ecce unde incipit charitas. Si nō dū es idoneus mori p̄ fratre, iā idoneus esto dare de tuis facultatibus fratri. Si enim molestiā patienti non compateris, nō utiq̄ pateris, ex quo ambo regenerati estis, charitas manet in te. **Filioli mei, nō diligamus verbo neque lingua, sed opere et veritate.** Opere uidelicet, cum frater aut soror nudi sunt & indigent uictu quotidiano, demus eis quae necessaria sunt corpori. Similiter cū spiritualibus donis eos egere cōspicimus, præstemus eorum necessitati quae possumus. Veritate aut̄, ut eadē eis bñficia simplici int̄ctione largiamur, & non propter laudem humanā, nō propter iactanziam, non ad iniuriam aliorum, qui maioribus prædicti substancialijs nil tale fecerint. Quæcunq; em̄ mens huiusmodi nevis infici, in hac puritas ueritatis habilitate nō ualet, tāe si opera dilectionis proximis impendere uideat. **In hoc cognouimus qm ex ueritate sumus.** I. cum opera pieratis in ueritate facimus, patet quia ex ueritate sumus, quia deus ē, ut ipso te q̄ eius perfectionem p̄ modulo nostro imitamur.